

Tilfælde. Den danske Hær og de danske Soldater lade sig ikke skræmme paa den Maade.

Efter disse almindeligere Udtalelser, hvorved jeg har søgt at godtgjøre det Naturlige i, at Regjeringen atter kommer med Forsvarssagen og atter bringer den frem væsentlig i den samme Form som tidligere, skal jeg tale ganske kort om Forslaget, som det nu foreligger. Man har nemlig denne Gang — og jeg haaber, at det vil blive betragtet som en Smødekommun — troet at kunne indskrænke sig til kun at forlange en Bevilling til det, man maatte anse for mest paatrængende nødvendigt, saaledes at man opfatte Resten til en senere Periode. Forslaget har været i Landstinget, og Landstinget har baade tiltraadt Regjeringens Mening om det endelige Maal, hvortil man skulde naae, og det har ligeledes tiltraadt Regjeringens Mening om, at man kunde foretage en saadan Deling og nøies med en mindre Bevilling lige stor. Derimod har Landstinget forandret Lidt i selve Realiteten, idet det har ment, at man maatte hellere opgive Noget og tage noget Andet med; det var navnlig Fæstningen i Sjælland, Landstinget vilde opgive, hvorimod det stillede større Fordringer til Kjøbenhavns Befæstning. Jeg sagde, at jeg i det Hele taget ansaa dette Forslag for brugeligt, uagtet jeg vilde foretrække det andet, og jeg tilføiede, at hvis man kunde gaa videre paa denne Basis, skulde jeg gjerne gaa med dertil og være villig til at acceptere Forslaget. Men vil man behandle Sagen, som jeg haaber, og man kommer til et andet Resultat, skal jeg naturligvis være villig til dels at gaa tilbage til mit gamle Standpunkt og dels maaste indtage andre, dog indenfor de Grændser, jeg her har affstukket. Hermed skal jeg tillade mig at anbefale denne Sag til det høie Thing.

Bøffen: Det kunde ganske vist have sin personlige individuelle Interesse at foranstalte en Belysning af de forskjellige Sager, som den foreliggende Sag har haft i den Tid, den har været Gjenstand for Forhandling i Rigsdagen, og særlig af de forskjellige Modifikationer som ere foregaaende fra den nuværende Regjeringens Side; men jeg er overbevist om, at i alt Fald Flertallet i denne Sal er fuldstændig tilfredsstillet ved de Forhandlinger, der derom tidligere have været førte, og at man er enig om at betragte den

fortsatte Diskussion derom som ørtesløs. Den høitærede Krigsminister har paa den anden Side, hvor tilfredsstillende det end kunde være at optage Diskussionen med ham, paa Forhaand, forekommer det mig, affaaert en saadan. Han har nemlig i det andet Thing ved 1ste Behandling af det her omhandlede Lovforslag brugt nogle Udtalelser — jeg skal tillade mig at citere dem — med Hensyn til den Vægt, der kan tillægges Vælgerbefolkningens, og altsaa forudsætter jeg ogsaa denne Vælgerbefolknings Repræsentanters Dom om Sagen, som den her foreligger. Den høitærede Krigsminister udtalte sig saaledes: „Derfor tillægger jeg ikke Vælgerbefolkningens Mening saa overordentlig Betydning, fordi jeg ikke tror, at den med Rette kan tale med om den Slags Ting. Den kan maaste dømmes om, hvormegent man har Raad til at anvende, det kan gjerne være, men ikke om Detaillerne. Om man netop skal have Fæstninger til Forsvar eller ikke, om Kjøbenhavn skal befæstes, eller om Fæstningerne skulle ligge i Sjælland, kan den ikke have nogen begrundet Dom om.“ Saaledes har den høitærede Krigsminister debiteret ved at udtale sig med Hensyn til den Opfattelse, som vi Alle vide er raadende i Vælgerbefolkningen, og som finder sit Udtryk gennem dens Repræsentanter, som her ere tilstede. Det vilde være ganske urimeligt, forekommer det mig, at lade osse en Diskussion om samtlige Detailler, om Fæstninger skal have eller ikke, om Kjøbenhavn skal befæstes, eller om Fæstningerne skulle ligge i Sjælland, naar vi paa Forhaand have en Erklæring fra den høitærede Minister om, at det bryder han sig ikke om, derom kunne vi ingen Dom have. Den høitærede Krigsminister har i Dag modificeret sine Udtalelser om denne Side af Sagen derhen, at han er villig til i alt Fald at respektere vor Afstemning, og jeg tager denne Erklæring for saa vidt til Indtægt, som jeg opfordrer det høie Thing til nu at henholde sig til denne Afstemning, idet jeg foreslaar, at Sagen afflutes med en Henviisning til Dagsordenen paa følgende Maade: „Med Henviisning til den af Folkethinget den 19de November f. A. vedtagne Udtalelse gaar Thinget over til Dagsordenen.“

Formanden (Berg): Det er altsaa følgende Paastand paa Overgang til Dagsordenen, der nu er under Forhandling: Med Henviisning til den af Folkethinget den 19de November forrige Aar vedtagne Udtalelse gaar Thinget over til Dagsordenen.